

Кога фактите имаат сертификат, а лагите само ехо!

Во македонската политика одамна важи едно непишано правило: кога немаш аргументи – напаѓаш човек. Кога немаш програма – произведуваш афери. А кога немаш кредибилитет – се обидуваш да го поништиш туѓиот. Токму по тој учебник настапи СДС, веднаш по изборот на Драган Ковачки за генерален секретар на ВМРО-ДПМНЕ.

Наместо расправа за визија, реформи или одговорност, јавноста доби стара, истрошена снимка: лаги спакувани како „сомнеж“, манипулации претставени како „прашања“ и паника маскирана во морал. Партија што со години ја губи врската со реалноста, сега очигледно ја изгубила и способноста да разликува факт од сопствено ехо.

Во очајниот обид да дискредитираат, отворија тема што не се толкува со партиски пресови и статуси на Фејсбук, туку со институционални документи – безбедносни сертификати. И тука приказната за СДС завршува уште пред да почне.

Ковачки, во „Тема на денот“ на Сител, не возврати со навреди. Не со патетика. Туку со документ. Јавно и јасно покажа дека го поседува највисокиот национален безбедносен сертификат – „државна тајна“.

Иронијата? Сертификатот е издаден во време кога СДС и ДУИ беа на власт. Значи, ако денес не му веруваат – тогаш си признаваат дека не ѝ верувале ни на сопствената држава.

Безбедносен сертификат од ваков ранг не се дели по партиски штабови, ниту се добива со аплауз во студио. Се добива по темелни проверки, процени и одлуки на институциите. Истите тие институции што СДС денес ги оспорува – само затоа што резултатот не им одговара политички.

Но, бидејќи фактите не беа доволно непријатни, Ковачки објави уште нешто што „случајно“ беше премолчено: тој го поседува и највисокиот НАТО безбедносен сертификат, учествува на затворени седници на НАТО парламентарното собрание и ја предводи македонската делегација. Тоа не е протоколарна чест. Тоа е доверба. И тоа доверба од најмоќниот безбедносен сојуз во светот.

Затоа, ова не се обични партиски напади. Ова е политичка неодговорност со државни последици. Кога без аргумент напаѓаш човек што ја претставува Македонија во НАТО, не удираш по ВМРО-ДПМНЕ – удираш по државата. Испраќаш порака дека Македонија не си верува ни самата на себе.

А во политика, како и во безбедноста, кога ќе останеш без доверба – ти останува само бучавата. И ехо.

НАТО безбедносната дозвола не е прашање на личен имиџ или дневна политика, туку резултат на функционален државен систем.

Таа претставува формализирана доверба изградена врз проверки, процедури и институционална одговорност. Затоа, секое јавно релативизирање или политизирање на ваквата дозвола, без факти и без одлука од надлежен орган, претставува индиректен удар врз институциите на државата и нивниот меѓународен кредибилитет.

Во демократски системи, довербата во безбедносните механизми не се гради со партиски наративи, туку со почитување на институциите што ја гарантираат таа доверба – дома и пред меѓународните партнери.